

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 38/14

Λουξεμβούργο, 27 Μαρτίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-314/12
UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH και
Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

Μπορεί να επιβληθεί σε φορέα παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο να μπλοκάρει στους πελάτες του πρόσβαση σε ιστότοπο ο οποίος προσβάλλει το δικαίωμα του δημιουργού

Η απαγόρευση αυτή και η εκτέλεσή της πρέπει, πάντως, να διασφαλίζουν ορθή ισορροπία μεταξύ των εμπλεκόμενων θεμελιωδών δικαιωμάτων

Η Constantin Film Verleih, γερμανική επιχείρηση η οποία έχει, μεταξύ άλλων, τα δικαιώματα των ταινιών «Vic le Viking»¹ και «Pandorum», καθώς και η Wega Filmproduktionsgesellschaft, αυστριακή επιχείρηση η οποία έχει τα δικαιώματα της ταινίας «Η λευκή κορδέλα»², αντελήφθησαν ότι οι ταινίες τους μπορούσαν, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, να προβάλλονται και μάλιστα να τηλεφορτώνονται από τον ιστότοπο «kino.to»³. Κατόπιν αίτησης των δύο αυτών επιχειρήσεων, τα αυστριακά δικαστήρια απαγόρευσαν στην UPC Telekabel Wien, φορέα παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο, εγκατεστημένο στην Αυστρία, να παράσχει στους πελάτες του πρόσβαση στον ιστότοπο αυτό. Η UPC Telekabel φρονεί ότι δεν μπορεί να της επιβληθεί τέτοια απαγόρευση. Συγκεκριμένα, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, δεν διατηρούσε καμία εμπορική σχέση με τους διαχειριστές του kino.to και ουδέποτε αποδείχθηκε ότι οι πελάτες της ενήργησαν παρανόμως. Εξάλλου, η UPC Telekabel υποστηρίζει ότι τα διάφορα μέτρα αποκλεισμού, που μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή, δύνανται, εν πάση περιπτώσει, να καταστρατηγηθούν τεχνικώς. Τέλος, ορισμένα από τα μέτρα αυτά είναι εξαιρετικώς δαπανηρά.

Επιληφθέν της διαφοράς κατ' αναίρεση, το Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο, Αυστρία) ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει την οδηγία της Ένωσης για τα δικαιώματα του δημιουργού⁴ καθώς και τα αναγνωριζόμενα από το δίκαιο της Ένωσης θεμελιώδη δικαιώματα. Η οδηγία προβλέπει τη δυνατότητα των δικαιούχων να ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών, οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται για την προσβολή των δικαιωμάτων τους⁵. Η UPC Telekabel θεωρεί ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως διαμεσολαβητής συναφώς.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απαντά στο Oberster Gerichtshof ότι πρόσωπο το οποίο θέτει στη διάθεση του κοινού σε ιστότοπο προστατευόμενα αντικείμενα, χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων, χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες της επιχειρήσεως η οποία παρέχει την πρόσβαση στο Διαδίκτυο σε πρόσωπα τα οποία αποκτούν πρόσβαση στα αντικείμενα αυτά.

¹ «Wickie und die starken Männer» στη γλώσσα του πρωτοτύπου.

² «Das weiße Band» στη γλώσσα του πρωτοτύπου.

³ Τον Ιούνιο του 2011, ο ιστότοπος αυτός έπαυσε τη λειτουργία του κατόπιν παρεμβάσεως της γερμανικής αστυνομίας κατά των διαχειριστών του.

⁴ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L167, σ.10).

⁵ Όσον αφορά τη δυνατότητα αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ήδη ότι το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε κάθε διάταξη, εκδιδόμενη από εθνικό δικαστήριο, περί επιβολής σε φορέα παροχής προσβάσεως της εφαρμογής ενός συστήματος φίλτρου για να εμποδίζει την παράνομη τηλεφόρτωση αρχείων, η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως έναντι όλης της πελατείας του, προληπτικώς, με δικά του αποκλειστικώς έξοδα και για απεριόριστο χρονικό διάστημα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2011, Scarlett Extended, C-70/10, καθώς και το AT αριθ. 126/11). Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι ο διαχειριστής κοινωνικού δικτύου μέσω του Διαδικτύου δεν μπορεί να αναγκαστεί να θέσει σε λειτουργία γενικό σύστημα φίλτρου, για όλους τους χρήστες του, προκειμένου να αποτρέψει την παράνομη χρήση μουσικών και οπτικοακουστικών έργων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Φεβρουαρίου 2012, SABAM, C-360/10, καθώς και το AT αριθ. 11/12).

Επομένως, φορέας παροχής προσβάσεως ο οποίος, όπως η UPC Telekabel, επιτρέπει στους πελάτες του την πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα, τεθέντα στη διάθεση του κοινού στο Διαδίκτυο από τρίτον, είναι διαμεσολαβητής οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται για την προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού.

Το Δικαστήριο τονίζει συναφώς ότι η οδηγία η οποία αποσκοπεί στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιούχων δεν απαιτεί ιδιαίτερη σχέση μεταξύ του προσώπου το οποίο προσβάλλει το δικαίωμα του δημιουργού και του διαμεσολαβητή εις βάρος του οποίου μπορεί να εκδοθεί διάταξη. Περαιτέρω, δεν απαιτείται να αποδειχθεί ότι οι πελάτες του φορέα παροχής προσβάσεως έχουν πράγματι πρόσβαση στα προστατευόμενα αντικείμενα που είναι προσβάσιμα στον ιστότοπο του τρίτου, διότι η οδηγία απαιτεί τα μέτρα τα οποία υποχρεούνται να λάβουν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με αυτήν να μην αποσκοπούν μόνον στο να τεθεί τέρμα στις προσβολές του δικαιώματος του δημιουργού ή των συγγενικών δικαιωμάτων, αλλά και στην πρόληψη των προσβολών αυτών.

Περαιτέρω, το Oberster Gerichtshof ζητεί να διευκρινιστεί αν τα αναγνωριζόμενα στο επίπεδο της Ένωσης θεμελιώδη δικαιώματα αντιτίθενται σε επιβαλλόμενη με δικαστική διάταξη σε φορέα παροχής προσβάσεως απαγόρευση να παρέχει στους πελάτες του πρόσβαση σε ιστότοπο ο οποίος θέτει στο Διαδίκτυο προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων, όταν η διάταξη αυτή δεν διευκρινίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο φορέας αυτός, οι δε χρηματικές ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση παραβιάσεως της εν λόγω απαγορεύσεως δεν επιβάλλονται στον εν λόγω φορέα εφόσον αυτός αποδείξει ότι έλαβε κάθε εύλογο μέτρο με σκοπό την εφαρμογή της απαγορεύσεως.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής, τα δικαιώματα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα (τα οποία αποτελούν μέρος του δικαίου της διανοητικής ιδιοκτησίας) εμπλέκονται κυρίως με την επιχειρηματική ελευθερία των οικονομικών φορέων (όπως οι φορείς παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο), καθώς και με την ελευθερία πληροφόρησης των χρηστών του Διαδικτύου. Ωστόσο, όταν εμπλέκονται πλείονα θεμελιώδη δικαιώματα, τα κράτη μέλη οφείλουν να βασίζονται σε ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού τους δικαίου η οποία καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της ορθής ισορροπίας μεταξύ των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Ειδικότερα, όσον αφορά την επιχειρηματική ελευθερία του φορέα παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εν λόγω διάταξη δεν προσβάλλει προφανώς την ουσία του δικαιώματος αυτού, δεδομένου ότι, αφενός, αναθέτει στον αποδέκτη της την επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων που πρέπει να λάβει προς επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος, οπότε ο εν λόγω αποδέκτης μπορεί να επιλέξει την εφαρμογή μέτρων που προσαρμόζονται καλύτερα στους διαθέσιμους πόρους και δυνατότητές του και συνάδουν με τις λοιπές υποχρεώσεις και προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπίσει κατά την άσκηση της δραστηριότητάς του και, αφετέρου, παρέχει στον αποδέκτη της τη δυνατότητα να απαλλαγεί της ευθύνης του εφόσον αποδείξει ότι έλαβε όλα τα εύλογα μέτρα.

Συνεπώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα εμπλεκόμενα θεμελιώδη δικαιώματα δεν αντιτίθενται στη διάταξη αυτή, υπό τη διπλή προϋπόθεση ότι τα μέτρα που λαμβάνει ο φορέας παροχής προσβάσεως δεν στερούν ασκόπως από τους χρήστες τη δυνατότητα σύννομης προσβάσεως σε διαθέσιμες πληροφορίες⁶ και έχουν ως αποτέλεσμα να παρακωλύουν ή, τουλάχιστον, να δυσχεραίνουν τη μη εγκεκριμένη πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα ή αποθαρρύνουν σοβαρώς την πρόσβαση των χρηστών σε αντικείμενα τα οποία τέθηκαν στη διάθεσή τους κατά παράβαση του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας⁷. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι χρήστες του Διαδικτύου, καθώς εξάλλου και ο φορέας παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο μπορούν να προβάλλουν ενώπιον δικαστή τα δικαιώματά τους. Στις εθνικές αρχές και στα εθνικά δικαστήρια απόκειται να εξακριβώσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

⁶ Για να τηρείται η ελευθερία πληροφόρησης των χρηστών του Διαδικτύου.

⁷ Για να τηρείται το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106